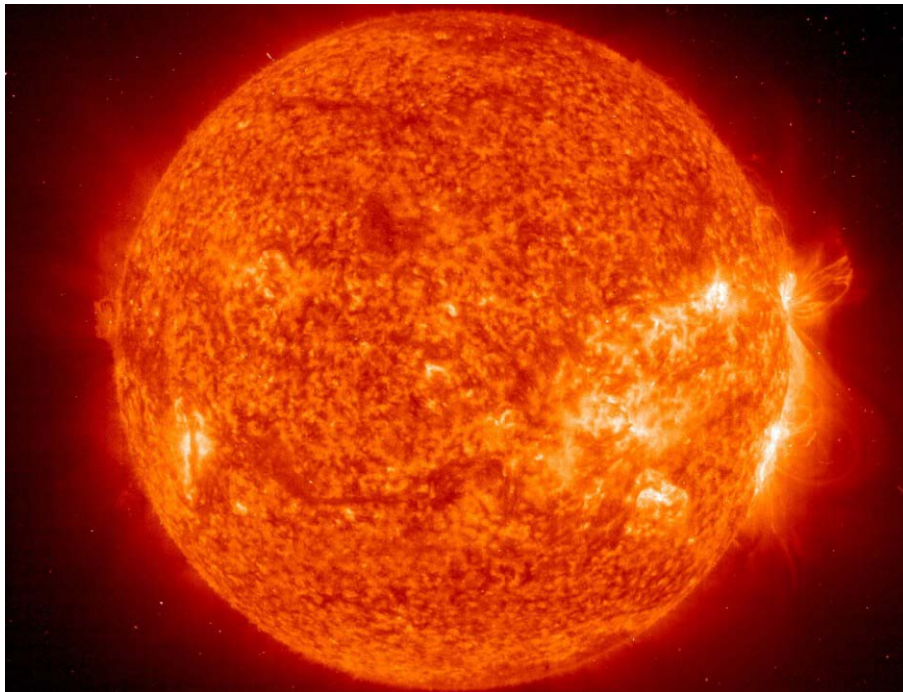

*Βγαίνοντας απ' το σχολειό
Κατεβάζω την τσάντα
Δυναμώνω τη μουσική
Και ανασηκώνω το βλέμμα
Κοιτάζω τον ήλιο κατάματα
Για λίγα δευτερόλεπτα
Χάνομαι στο φως του
Και μετά το νιώθω
Να με τυφλώνει*

*Τρίβω τα μάτια μου
Όταν τα ξανανοίγω
Αντικρίζω κάτι μαγικό
Οι δρόμοι και οι λωρίδες τους
Έχουν ανασηκωθεί
Έχουν γίνει πλήκτρα πιάνου...*

Τα σύννεφα νέφους
Έχουν πάρει σχήμα
Έχουν γίνει νότες
Τα χαμένα όνειρα
Έχουν γίνει δευτερες ευκαιρίες
Η δυσοσμία της μόλυνσης
Δεν υπάρχει
Μόνο η μεθυστική μυρωδιά
Των λουλουδιών

Οι άνθρωποι χαμογελούν
Όχι από ευγένεια
Από αυθορμητισμό
Οι πολυκατοικίες χαμηλώνουν
Για να μαγευτούν όλα τα μάτια
Από τα χρώματα του ηλιοβασιλέματος
Τα χαμόγελα των ανθρώπων λάμπουν
Περισσότερο από τα ακριβά ρολόγια τους
Τα φώτα του δρόμου σβήνουν
Δεν τα χρειαζόμαστε πια
Τα αστέρια φωτίζουν
Το κάθε μας βήμα

Αυτά είδα και πολλά ακόμα...
Όμως το μάτι μου δε σταμάτησε
Να αναζητά την αγάπη
Σε τέτοιον ονειρεμένο κόσμο
Δεν μπορώ να δω την αγάπη;
Ξεκίνησα να ψάχνω
Σε εκείνη την εκδοχή
Της χώρας των θαυμάτων

Βυθίστηκα στην απεραντοσύνη της θάλασσας
Έκανα νόημα σ' ένα κοπάδι ψάρια
Έψαλα μέσα σε ανεμώνες
Πουθενά η αγάπη
Ανυψώθηκα στους παραδεισένιους ουρανούς
Έψαξα ένα ένα τα σύννεφα
Παρακολούθησα κρυφά και τη σελήνη
Άγγιξα τον ήλιο
Πουθενά η θεία λέξη
Στροβιλίστηκα στο βόρειο σέλας
Μα σε καμιά του απόχρωση
Δεν εντόπισα τη μαγική λέξη

*Πέντε όνειρα πιο πέρα
Είδα ένα γεράκο καθισμένο
Σ' ένα παλιό παγκάκι
Έχεις δει την αγάπη;
Τον ρώτησα
Την είδα
Αφού πρώτα την ένιωσα
Μου είπε
Δεν τη βλέπεις με τα μάτια του προσώπου
Παρά μόνο με τα μάτια της ψυχής*

*Αρχικά δυσκολεύτηκα
Αργότερα όμως την είδα...
Στα χέρια ενός αγοριού και ενός κοριτσιού
Που κοιτάζονταν βαθιά
Μέσα στα μάτια...
Στο χαμόγελο της μητέρας
Στα θλιμμένα βλέμματα
Δύο φίλων...*

*Γεμάτη εικόνες
Που έλαμπαν αγάπη
Γεμάτη μαγεία
Από την ονειροχώρα
Επέστρεψα*

*Στην πραγματικότητα
Φέρνοντας μαζί μου
Την Αγάπη
Την Ομορφιά
Την Ανθρωπιά
Για πάντα...*

Αντωνοπούλου Ελένη, Β2